

شورای انضباطی

پاسداری از جایگاه رفیع دانشگاه و کمک به سالم نگهداشتن محیطهای آموزشی و پژوهشی و تأمین حقوق عمومی دانشگاهیان، از طریق ترغیب دانشجویان به حفظ کرامت دانشجویی و مقابله با بی نظمی، هنجار شکنی و نادیده گرفتن حقوق فردی و اجتماعی دیگران از اهداف مهمی محسوب می شوند که کمیته های انضباطی در راستای کمک به تحقق آنها تشکیل می گردد. بدیهی است با وجود اعضای دانشمند و دانشجو در ترکیب شورای کمیته ها، توجه به شیوه های برخورد صحیح و عالمانه با تخلفات دانشجویی و رعایت تقوا در امر قضاوت و تصمیم گیری، جزو اصول اساسی و خدشه ناپذیر این شوراها تلقی می شوند.

برخورد سطحی با تخلفات دانشجویان و صدور حکم بدون توجه به اثرات تبعی آن بر روابط خانوادگی و اجتماعی دانشجو و تأثیر تربیتی و فرهنگی آن در افراد مختلف یا دیگر دانشجویان، پیامد مثبتی در راستای رسیدن به جامعه ای با تخلفات کمتر به همراه نخواهد داشت. بنا بر این، ضروری است که در صدور احکام انضباطی، آثار تبعی اجرای احکام نیز مد نظر قرار گرفته و به گونه ای تصمیم گیری و عمل شود که اثرات منفی برخوردها به حداقل کاهش یابد. اتخاذ شیوه های تربیتی و تذکر آمیز در کنار صدور احکام مناسب و مؤثر ظرافت خاصی را می طلبد که در این رابطه صدور احکام تعلیقی نقش مهمی در نیل به اهداف تربیتی کمیته های انضباطی ایفا خواهد نمود.

پرهیز از استفاده ابزاری از کمیته های انضباطی در واکنش به اعتراضات و ناخرسندی دانشجویان نیز مورد تأکید است. ایجاد و حفظ جو صمیمیت، تفاهم و اعتماد، از طریق حل و فصل مسائل دانشجویان و پاسخگویی به مشکلات و پرسشهای آنان، نیازمند سعه صدر و پذیرش فضای انتقاد و گفتگو است. در نتیجه، گریز از پاسخگویی به دانشجو و توسل به برخورد انضباطی صرف، نتایج زیانباری را به همراه داشته و موجب کاهش اعتماد دانشجو به این نهاد ارزشمند خواهد شد.

در هر حال، شورای کمیته انضباطی که از این پس به اختصار شورای انضباطی نامیده می شود، به عنوان نهادی حساس در مجموعه مدیریت دانشگاه، موظف است که ضمن انجام مسؤلیت خود در رسیدگی به تخطی دانشجویان از منش دانشجویی و اخلاق متعالی، وظایف اساسی دانشگاه در راستای رشد استعداد های دانشجویان و تقویت روحیه استقلال و اعتماد به نفس در آنان را مد نظر داشته و از هرگونه برخوردی که موجبات تحقیر و توهین به دانشجو را فراهم می کند، اجتناب ورزد. هر چند، در مواردی، تنبیه، اجتناب ناپذیر است. اما، با تأکید به پرهیز از هرگونه تجسس و تفتیش، ضرورت دارد که این برخورد، توأم با حفظ آبرو و حیثیت اجتماعی دانشجو باشد. از اولین مراحل تذکر و ارشاد آغاز شده و زمینه اجتناب از تخلف و میل به اصلاح را در فرد خاطی و محیط ایجاد نماید.